

ната на носа определя интелигентността на човѣка. Тя зависи още и отъ перпендикуляра, който е спуснатъ отъ челото до брадата. Слѣдователно, когато човѣкъ не живѣе нормално, челюститѣ му започватъ да се издаватъ напредъ, брадата му се прѣчупва и скжсява, докато най-послѣ съвсѣмъ се изгуби. Челото пъкъ лѣга назадъ, скулитѣ изпъкватъ и тогава човѣкъ започва да прилича на животно. Разликата между човѣка и животнитѣ е тази, че животнитѣ нѣматъ голѣмъ носъ нѣматъ брада и чело. Челото имъ е слабо развито. У тѣхъ е силно развитъ обективния умъ. У тѣхъ има наблюдение, но нѣма философска мисль. Тѣ не могатъ да разсжждаватъ. Тѣ иматъ интуиция. Отъ дълга опитностъ тѣ сж извадили извѣстни изводи за нѣщата; но не могатъ да разсжждаватъ. Ако турите прѣдъ нѣкое животно 'единъ тригълникъ, то никога не ще може да разбере какво отношение иматъ тритѣ страни една къмъ друга.

Сега разбира се, ученитѣ антрополози сж се спрѣли само на външната страна на науката, но туй още не е цѣлата наука. Това сж само външни скици. При това, ученитѣ дълго врѣме сж прѣтегляли мозъцитѣ на хората, дълго врѣме сж мислили върху това, че колкото мозъкътъ е 'по-тежкъ, толкова и човѣкътъ е по-интелегентенъ. Обаче тѣ сж намѣрили хо-